

Aase D. Madsen (DF):

Det er jeg meget glad for at høre, for jeg betragter det som et løfte om, at ministeren nu går ind i sagen.

Ministeren siger, at der ikke er de fornødne lovgivningsmæssige paragraffer osv. til rådighed. Det kan jeg ikke rigtig få til at passe med, at ministeren tilsyneladende er gået ind i Nordre Eng. Han ville ikke gå ind i Nordre Eng og lave et call-in, men ministeren har nu tilsyneladende taget lokalplanen for erstatningsarealerne, altså Nordre Eng, og er gået ind i lokalplanlægningen.

Jeg vil da gerne vide, om det var, fordi den socialdemokratiske borgmester derude ikke ønskede at lokalplanlægge, som ministeren ønskede det, og så gik ministeren ind. Jeg ved godt, at det er på det kommunale område, men jeg vil godt lige høre forskellen.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det, der skete, var, at der blev indgivet en klage over Tårnby Kommune. Den klage støttede vi, men desværre fik Miljø- og Energiministeriet ikke medhold i Naturklagenævnet i, at der ikke var basis i regionplanen for Københavns Amt for den beslutning, man havde truffet derude.

Derefter var vi i den situation, at en masse mennesker og ulykkelige familier stod uden deres have, og så gik jeg ind, i øvrigt sammen med mange andre, ikke mindst Fødevareministeriet, og så prøvede vi at løse det og skaffe nogle erstatningsarealer. Det er heldigvis lykkedes.

Jeg vil gerne give de løfter i forhold til Tuborgsagen, men jeg kender den simpelt hen for dårligt. At gå ind og undersøge det nærmere er derfor det eneste, jeg har lovet fru Aase D. Madsen, som kender min holdning til det her område.

Jeg synes simpelt hen ikke, vi kan være bekendt, at masser af mennesker i vores land lever i usikkerhed med hensyn til deres rettigheder i forhold til deres kolonihaver.

Aase D. Madsen (DF):

Jeg vil godt spørge én gang til, for jeg vil gerne høre med hensyn til fredning, om der er muligheder for fredning. Det skete jo på Frederiksberg, da en vis Gunvor Auken gik ind og lagde sig i selen, og det blev fredet derude. Er det en mulighed?

Så med hensyn til Nordre Eng: Der sagde ministeren, at Naturklagenævnet gik imod ministeren. Jamen de gjorde jo tydeligt opmærksom

på, at der sådan set var sket en fejlplanlægning i Københavns Amt, således at ministeren netop havde mulighed for at gå ind og overtage lokalplanlægningen, således at det kunne forhindres, at Nordre Eng blev nedlagt. Men det ville ministeren ikke.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Desværre er fremstillingen ikke rigtig, men det fører for vidt her. Jeg gjorde, hvad jeg kunne i den sag. Desværre havde vi jo ingen hjælp af Dansk Folkeparti ude på Frederiksberg med hensyn til sagen. Vi ved, at fru Aase D. Madsens partifæller var nogle af de ivrigste med hensyn til at nedlægge haverne på Frederiksberg. Det samme fænomen iagttager vi andre steder.

Så hvis jeg prøver at passe statens affærer, og fru Aase D. Madsen tager sig af sammenhængen i Dansk Folkepartis politik, så tror jeg, at vi i fællesskab kan udrette noget til gavn for kolonihaverne.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 19:

Forespørgsel til justitsministeren og indenrigsministeren [om gennemførelsen af Schengenreglerne i Norden].

Af Keld Albrechtsen (EL) og Jette Gottlieb (EL).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 20:

Forespørgsel til statsministeren og økonomiministeren [om ministres brug af statens penge og embedsmænd til fremme af bestemte politiske temaer].

Af Frank Dahlggaard (UP).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Forespørgsel nr. F 14:**Forespørgsel til udenrigsministeren:**

»Hvordan vurderer regeringen situationen i Mellemøsten, og hvilke muligheder er der for, at den danske regering kan spille en aktiv rolle i en løsning af konflikten?«

Af Holger K. Nielsen (SF) og Jes Lunde (SF).
(Forespørgslen anmeldt 25/10 2000. Fremme af forespørgslen vedtaget 31/10 2000).

Begrundelse**Holger K. Nielsen (SF):**

Ifølge vores undersøgelser er det godt og vel 12 år siden, at Folketinget sidst havde en større principiel debat om Mellemøsten. Det var i 1988 ved begyndelsen af intifadaen. Jeg gennemlæste for nylig debatten, og det slog mig, hvor mange lighedspunkter der var mellem situationen dengang og i dag.

Der er dog to helt afgørende forskelle. Den første er, at den nuværende konflikt er langt voldsommere. Vi er tæt på, hvad man kan kalde en egentlig krig med alle de konsekvenser, der følger heraf i den højspændte region i Mellemøsten.

Den anden forskel indikeres af, at der i den mellemliggende periode har været igangsat en fredsproces, som har tændt håb for mange. Man kan diskutere, om processen på noget tidspunkt har haft et reelt indhold. Hvad der derimod ikke kan herske tvivl om er, at nu er håbet slukket.

Vi oplever hver dag en optrapning af konflikten. Vi oplever en radikalisering hos parterne, som gør det stadig vanskeligere at forestille sig en fredelig udgang.

I den situation er der brug for en reaktion fra det internationale samfund og en styrket indsats fra både FN og EU. Det er utilstrækkeligt, at det er USA, der stort set udelukkende spiller en rolle i Mellemøsten, og det er uforståeligt, at den danske regering ikke, bl.a. sammen med Frankrig og Finland, stemte for den resolution i FN's

generalforsamling, som tog stilling til konflikten.

Jeg ser frem til at høre en nærmere forklaring fra den danske regering omkring stemmeafgivningen i FN's generalforsamling.

Det er som sagt nødvendigt, at der bliver skabt et politisk modspil til USA, som i høj grad kan afbalancere de forskellige hensyn i konflikten. Her kan EU komme til at spille en rolle.

Det forudsætter, at man fra EU har en anden, dvs. en langt mere Israel-kritisk linje til konflikten, og jeg ser også frem til at høre om den danske regerings overvejelser omkring en større grad af internationalisering af indsatsen i Mellemøsten, herunder EU's rolle.

Endelig ser jeg frem til at høre, hvordan den danske regering kan forestille sig, at vi fra dansk side – trods de begrænsede ressourcer vi har – alligevel kan bidrage til at fremme fredsprocessen bl.a. gennem økonomisk bistand og hjælp til at udvikle et civilsamfund i selvstyreområderne.

Det er en forfærdelig situation, man står over for i Mellemøsten. Radikaliseringen tager til dag for dag. Det kan ende i en langt voldsommere konflikt, som inddrager hele Mellemøsten, og som bliver en direkte trussel i forhold til os.

Derfor er det afgørende, at Europa og også Danmark tager klar stilling og indtager en aktiv holdning til en fredsproces i Mellemøsten.

Besvarelse**Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):**

Jeg vil gerne takke for forespørgslen.

På dette tidspunkt, hvor fredsprocessen befinder sig i sin hidtil mest alvorlige krise, er der god grund til at diskutere og analysere situationen og drøfte, hvordan Danmark bedst muligt kan bidrage til at sikre en retfærdig, varig og samlet fred i Mellemøsten.

Situationen i Mellemøsten har været præget af tilbagevendende konflikter og krige, især efter staten Israels dannelse i 1948. Med Madridkonferencen i 1991 og Osloaftalen i 1993 blev der skabt de hidtil mest lovende rammer for forhandlinger om en samlet fred.

Siden Madridkonferencen er der indgået en fredsftale mellem Israel og Jordan. Der er etableret et midlertidigt palæstinensisk selvstyre. Israel og repræsentanter for den palæstinensiske befolkning har indledt en dialog om selvstyreområdernes endelige status og udstrækning.